

Mededelingen van de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging

PERSONALIA.

Dr Th. C. Oudemans werd ter gelegenheid van zijn 60e verjaardag, op welke dag hij het voorzitterschap van de Nederlandsche Vereeniging van Boscheigenaren heeft neergelegd, tot ere-lid van die vereeniging benoemd.

DE DENEN IN NEDERLAND.

Onze voorzitter heeft in zijn openingsrede van 5 October 1951 te Eindhoven in het kort van het geslaagde bezoek van de Denen, ontvangen door onze vereeniging, verteld, maar van het feitelijke verloop is verder niets vermeld. Ons bestuur munt trouwens niet uit in mededeelzaamheid omtrent belangrijke gebeurtenissen. Ofschoon dit natuurlijk jammer is, kunnen wij gelukkig wat het Deense bezoek betreft, daarover iets naders vernemen aan de hand van het verslag van de Denen zelf in hun bosbouw tijdschrift van November. De houtvester Dr A. S. Sabroe spreekt daarin allereerst zijn bewondering uit over de goede organisatie, de lijvige goed verzorgde excursie-gids met vele gegevens, de gastvrijheid van alle gastheren in die dagen en de vaderlijke leiding van onze voorzitter! Het gezelschap bestond uit 24 Denen, waaronder 5 dames.

Zoals meer met Denen werd ondervonden, verbaasden zij zich de eerste dag op de Veluwe in niet geringe mate over onze oude hakhoutbossen en de oude zogenaamde boombossen, die zij in het geheel niet kennen. Later hebben zij natuurlijk genoeg gezien om te beseffen hoe wij onze best doen om daarvan af te komen. Na een bezoek aan het Pinetum Schovenhorst te Putten, waarbij ook de Deense gezant te gast was, bezochten zij het Speulder- en Sprielderbos (3 September).

De geschiedenis van Schovenhorst wordt kort vermeld. Ofschoon de Denen zich geen dendrologen voelden, waren zij toch vol bewondering over deze groots opgezette onderneming, waarbij nog 170 van de oorspronkelijke 300 soorten en variëteiten van de heer Schober over waren gebleven. Ook hadden zij grote belangstelling voor de 80 ha douglasbos op Schovenhorst (van de 330 ha totaal) in tegenstelling tot de naburige matige grovedennenbossen. De rijke vegetatie en ook de natuurlijke verjonging in de door de Duitsers uitgeplunderde bossen trok hun aandacht. De oudste douglas was in 1870 geplant onder groveden van 1859.

In het 1600 ha grote Speulder- en Sprielderbos bewonderden zij de vele verbeteringen van het oude hakhout en het boombos, de bonte afwisseling van groveden met douglas, tsuga, grandis, Japanse lariks, sitka,

Amerikaanse eik en beuk. De 8.000 ha bos van de houtvesterij Apeldoorn had in 1950 een overschot (dit zal bruto-opbrengst moeten zijn) opgeleverd van een half miljoen gulden! Aan het oude boombos schreven zij toe, dat zij ook wel eens minder goede beukels uit Nederland hadden gekregen dan die van de uit geselecteerde planten aangelegde mooie lanen. Zij betreurden het, dat zij wegens tijdsgebrek de Middachter Allee niet zagen.

Voorts trof hen een 3-jarige gemengde bezaaiing, die hen blijkbaar in plaats van de Drentse bezaaiingen werd getoond. Na de grondbewerking met ploeg en roleg, werd 400 kg slakkenmeel gegeven en bezaaid met 100 kg beuk, 50 kg eik, 40 kg prunus, 1 kg groveden, 2 kg Japanse lariks en 2 kg fijnspar. Soms douglas in plaats van lariks. Kosten f 400. Het fijne zaad werd met een gewoon zaaimachinetje gezaaid. Beukels en eikels werden met de schop ingebracht. Daarnaast zagen ze een bezaaiing van 18 jaar oud, en verbaasden zich over de goede groei van de fijnspar, die ze hier naar verhouding zo weinig aantroffen.

Hierna werd „De Utrecht” bezocht met zijn 1400 ha bos van dit 2500 ha grote bedrijf, bestaande voor 800 ha uit groveden, 200 ha douglas, 160 ha lariks en 200 ha loofhout, doch meestal gemengd — zoals overal in Nederland! — Japanse lariks met Am. eik, douglas met zomereik, douglas, lariks en els. Ook trof hen 43-jarige Corsicaanseden van 16 m hoog en 250 m³ inhoud. Prof. Becking demonstreerde zijn dunningsproefvelden in douglas en lariks. In het algemeen stonden de Denen sceptisch tegenover het systeem, mede met het oog op de plotselinge sterke vermindering van het stamtal. Voorts namen ze de droogteschade waar in de lariks, vooral na de droogte in 1947. Tenslotte waren ze belangstellend in de taksnoei van de douglas in verband met de verkoopsmogelijkheid (de boeren zouden liever een pas vergroeide wond zien dan een verse) en phomopsis-aantasting (daarom snoei in de zomer).

Breda toonde in het Liesbos de oude eiken en de nu 18-jarige eikenbezaaiingen, waarin de eerste de gehele cultuurkosten zou hebben gemaakt, ondanks de hoge kosten van schoonhouden e.d. (f 1.700). Prof. Becking gaf cijfers over zijn proefvelden: (zie ons tijdschrift 22 (8), 1950 (230)). Het bos in het Liesbos, afdeling 22 b, hoewel mooi, zou na dunning moeilijk goede kronen kunnen vormen en wel waterlot geven, ofschoon mogelijk de ondergroei dit laatste op den duur zou kunnen beletten. De ondergroei van douglas had het wat te kwaad in de schaduw.

Tot slot werd het Amsterdamse bos bezocht: 400 ha, van 1934 af in aanleg, kosten 7 miljoen (dollar!). Houtsoorten beuk, eik, linde, berk, els, es, populier en wilg, met een formidabele groei. Het geheel werd als voorbeeld gezien voor een recreatie-park aan groen. Het geheel werd aangenomen. Daarna volgde de ministeriële ontvangst op de Hoge Veluwe en daarmee eindigt dit vriendelijke en prettig geschreven verslag van onze Deense gasten (laatste dag 6 September).

Met bewondering voor onze mengingen en een herhaalde hartelijke dankbaarheid heten zij ons welkom in Denemarken, waar zij ons kunnen laten zien: een kalkhoudender grond, betere beuk, intensievere eiken-dunning en een heidebebouwing onder andere verhoudingen. F. B.